

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 9Csp/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616209299
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škrovanová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2020:2616209299.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica v právnej veci žalobkyne: H. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. XXX proti žalovanému: SMS CREDITS, s.r.o., Žilina, Dlhá 95C, IČO: 44 769 911, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Hronček, s.r.o., Žilina, Národná 10, IČO: 47 248 327 o určenie, že spotrebiteľské zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, o určenie neplatnosti spotrebiteľských zmlúv a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1890,96 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 154,82 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 154,82 € od 20.12.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti požadovanej sumy a úroku z omeškania súd žalobu zamietá.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania o určenie, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. XXXXXX/02.07.2013, č. XXXXXX/23.07.2013, č. XXXXXX/27.11.2013, č. XXXXXX/24.01.2014, č. XXXXXX/21.07.2014, č. XXXXXX/16.10.2014, č. XXXXXX/16.01.2015, č. XXXXXX/17.04.2015, č. XXXXXX/20.07.2015, č. XXXXXX/11.11.2015, č. XXXXXX/11.02.2016, č. XXXXXX/12.05.2016, č. XXXXXX/10.08.2016, č. XXXXXX/09.11.2016 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov a určenia, že uvedené zmluvy sú neplatné, a to v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1890,96 € spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 20.12.2016 do zaplatenia, a to v rozsahu 22 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 20.12.2016, doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.12.2016, doplnenou dňa 24.4.2017, domáhala určenia, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. XXXXXX/02.07.2013, č. XXXXXX/23.07.2013, č. XXXXXX/27.11.2013, č. XXXXXX/24.01.2014, č. XXXXXX/21.07.2014, č. XXXXXX/16.10.2014, č. XXXXXX/16.01.2015, č. XXXXXX/17.04.2015, č. XXXXXX/20.07.2015, č. XXXXXX/11.11.2015, č. XXXXXX/11.02.2016, č. XXXXXX/12.05.2016, č. XXXXXX/10.08.2016, č. XXXXXX/09.11.2016 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov a tiež určenia, že tieto zmluvy sú neplatné. Zároveň žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 890,96 € spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 20.12.2016 do zaplatenia. V žalobe uviedla,

že so žalovaným uzavrela zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednoznačne na ňu teda dopadá spotrebiteľská ochrana. Uviedla, že vo všetkých zmluvách absentuje údaj o RPMN. Zmluvy obsahujú neprimerane vysoké úroky. Odplata nebola dojednaná v súlade so zákonom. Žiadala preto vrátiť sumu zaplatenú nad rámec istiny ako bezdôvodné obohatenie.

2. Okresný súd Senica rozsudkom č.k. 9Csp 13/2017-143 zo dňa 21.6.2017 v 1. výroku zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 223,86 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 223,86 € od 21.2.2017 do zaplatenia, 2. výrokom vo zvyšnej časti zaplatenia istiny a úroku z omeškania, v časti určenia, že spotrebiteľské zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov a v časti určenia neplatnosti spotrebiteľských zmlúv žalobu zamietol, 3. výrokom žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 29,44 % a vo 4. výroku žalovaného zaviazal na zaplatenie pomernej časti súdneho poplatku zo žaloby vo výške 33,38 €.

3. Proti 1. výroku predmetnému rozsudku podal žalovaný dňa 12.7.2017 odvolanie. Namietal nesprávnu výšku sadzby úroku z omeškania, výška sadzby úroku z omeškania v občianskoprávných vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 v prípade vzniku omeškania od 16.3.2016 bola 5,00% ročne z dlžnej sumy. Poukázal na to, že všetky zmluvy o pôžičkách boli uzatvorené na diaľku, na základe predchádzajúcej žiadosti žalobkyne o peňažnú pôžičku, podanej v elektronickej forme. Žalovaný má za to, že všetky zmluvy uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným obsahujú všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti. Nestotožňuje sa s tým, že v prvých dvoch zmluvách zo dňa 1.7.2013 a zo dňa 23.7.2013 nie je uvedená výška RPMN, na základe čoho majú byť pôžičky bez poplatkov. V jednotlivých zmluvách ako aj v prvých dvoch zmluvách je v bode 4 uvedené, že: „Dlžník môže získať informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) pôžičky, ktorá je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy o pôžičke v Zmluvných podmienkach, ktoré boli dlžníkovi zaslané poštou spolu s návrhom zmluvy o pôžičke a kartou klienta do vlastných rúk. Ďalej žalovaný opätovne poukázal na Prílohu Zmluvných podmienok - informácie pre spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 266/2005 z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvných podmienok, ktoré spotrebiteľ dostal do vlastných rúk a s ktorými vyjadril svoj súhlas, resp. potvrdil, že sa s nimi oboznámil, pred tým, ako uzatváral so žalovaným zmluvu o pôžičke. V článku 2. písm. b) tejto prílohy, sa nachádzajú dve tabuľky, jedna uvádza presné informácie o celkových sumách na vrátenie v závislosti od výšky a lehoty splatnosti pôžičky a druhá uvádza presné hodnoty RPMN pre každú jednu výšku pôžičky, aká môže byť ktorémukoľvek klientovi žalovaného poskytnutá. Z toho vyplýva, že všetky zmluvy o pôžičke uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným, a teda aj zmluva zo dňa 1.7.2013 a zmluva zo dňa 23.7.2013 obsahujú údaj o výške RPMN. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu, že v čase uzatvárania zmluvy zo dňa 27.11.2013 a zmluvy zo dňa 24.1.2014 platila právna úprava, v zmysle ktorej, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmela odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, pričom RPMN uvádzaná v zmluvách je 4592,63% a 1505,92% a RPMN pri obdobných úveroch dosahovala v 4. štvrtroku 2013 výšku 69,17% a v 1. štvrtroku 2014 výšku 92,80%, na základe čoho považoval súd odplatu dojednanú v rozpore s ust. OZ, a teda neplatnú. Uviedol, že skutočne v čase uzatvárania zmluvy zo dňa 27.11.2013 a zmluvy zo dňa 24.1.2014 platila právna úprava Občianskeho zákonníka, účinná v čase od 1.10.2013 do 31.5.2014 na základe ktorej v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Súd sa vyjadril, že pri obdobných úveroch v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 27.11.2013 a zmluvy zo dňa 24.1.2014 bola výška RPMN 69,17% až 92,80%. Žalovaný však s týmto tvrdením súdu nesúhlasí. RPMN dosahovala výšku 69,17% až 92,81% v 4. štvrtroku 2013 a 1. štvrtroku 2014 pri úveroch s lehotou splatnosti od 3 do 6 mesiacov. Nakoľko pôžičky, ktoré poskytuje žalovaný, a teda aj pôžičky, ktoré poskytol na základe zmluvy zo dňa 27.11.2013 a zmluvy zo dňa 24.1.2014, sú pôžičky s lehotou splatnosti do 3 mesiacov, dokonca s lehotou splatnosti maximálne 15 dní, nemožno porovnávať výšku RPMN v nich stanovenú s výškou RPMN uvedenou v pôžičkách, ktoré sú poskytované s lehotou splatnosti 3-6 mesiacov. V prípade žalovaného a pôžičiek, ktoré poskytuje svojim klientom, a teda aj žalobkyni, ide o krátkodobé pôžičky s lehotou splatnosti maximálne 15 dní. Výška RPMN v zmluve zo dňa 27.11.2013 a v zmluve zo dňa 24.1.2014 bola uvedená v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Na základe toho, že výška RPMN bola určená správne,

dohodnutá odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov, ako aj v časti dodatočných poplatkov za predĺženie lehoty splatnosti bola dojednaná platne a jej výška bola primerane určená. Ďalej sa žalovaný nestotožňuje s tým, že výška odplaty dohodnutá v zmluvách zo dňa 21.7.2014, zo dňa 16.10.2014, zo dňa 16.1.2015, zo dňa 17.4.2015, zo dňa 20.7.2015 a zo dňa 11.11.2015, je mnohonásobne vyššia ako je prípustná horná hranica, teda zmluvy v tejto časti, ako aj v časti dodatočných poplatkov za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky sú neplatné. Tiež sa nestotožňuje so záverom, že zmluvy zo dňa 11.2.2016, zo dňa 12.5.2016 a zo dňa 10.8.2016 a zo dňa 9.11.2016 sú bezúročné a bez poplatkov, nakoľko výška RPMN podľa názoru súdu prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Výška RPMN vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným je určená a uvedená v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských zmluvách. Nakoľko žalovaný poskytuje krátkodobé pôžičky s dobou splatnosti 5 až 15 dní, pri prepočte nákladov na obdobie kalendárneho roka, t. j. 365 dní je výška RPMN pri jednotlivých pôžičkách poskytnutých žalobcovi plne primeraná a v súlade s platnými právnymi predpismi. Zákon v čase uzatvorenia pôžičky zo dňa 21.7.2014, zo dňa 16.10.2014, zo dňa 16.1.2015, zo dňa 17.4.2015, zo dňa 20.7.2015 a zo dňa 11.11.2015, zo dňa 11.2.2016, zo dňa 12.5.2016, zo dňa 10.8.2016 a zo dňa 9.11.2016 limituje maximálnu výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať. Zákonná úprava síce limituje najvyššiu prípustnú výšku odplaty na 30% zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov, a to v prípade ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorých výška nepresiahne 100,- eur, avšak je potrebné sa pri výklade tohto ustanovenia zamerať aj na poskytovateľa peňažných prostriedkov. Žalovaný poskytuje v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky pre svojich klientov, ide o krátkodobé pôžičky s lehotou splatnosti 5-15 dní. Pri poskytovaní peňažných prostriedkov mu vznikajú nemalé náklady súvisiace s vykonávaním tejto podnikateľskej činnosti (vydávanie zákazníckych kariet pre klientov, zamestnáva zamestnancov a iné). Žalovaný sa dostáva do rizika, či mu budú poskytnuté prostriedky vrátené v stanovenej lehote splatnosti riadne a včas. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorú žalovaný požaduje od svojich klientov a ktorú požadoval aj od žalobkyne, pokrýva náklady súvisiace s poskytovaným peňažných prostriedkov. V prípade, ak by žalovaný prepočítal zákonom limitovanú výšku odplaty 30% ročne zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov na dĺžku lehoty splatnosti 5-15 dní, odplata takto vypočítaná by mu nepostačovala na pokrytie nákladov vynaložených pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Všetky poplatky, ktoré predstavujú odplatu žalovaného, sú pritom plne v súlade s platnou právnou úpravou a neprevyšujú maximálnu výšku odplaty 30% zo sumy poskytnutej jednotlivej pôžičky, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Zo strany žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Nakoľko výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov a rovnako aj odplata za predĺženie lehoty splatnosti je primeraná, výška RPMN je určená v jednotlivých zmluvách o pôžičkách na základe príslušných právnych predpisov, nie je teda dôvod pre určenie zmluvnej podmienky, upravujúcej výšku požadovanej odplaty za poskytnutie pôžičky alebo predĺženie lehoty splatnosti za neplatnú, a rovnako nie je dôvod pre určenie spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov a odplata za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky je teda v jednotlivých zmluvách o pôžičkách uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným platne dojednaná a výška odplaty určená na základe zmluvných podmienok je primeraná. Zmluvná pokuta a jej výška je vymedzená v zmluvných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť každej zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvoril žalovaný v zmluvnej pozícii veriteľa so žalobcom v zmluvnej pozícii dlžníka. S týmito zmluvnými podmienkami sa žalobkyňa riadne oboznámila, pričom svojím podpisom potvrdila, že im porozumela a že s nimi súhlasí. Platí teda, že ak sú zákonom požadované náležitosti obsiahnuté v zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou prílohou zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov, sú tieto obsiahnuté v zmluve.

4. Krajský súd v Trnave svojím uznesením č.k. 9Csp 13/2017-194 zo dňa 25.2.2020 prvostupňový rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňu sumu 1 223,86 € s príslušenstvom, vrátane závislého výroku o trovách konania zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie prípustnosti dohodnutej výšky odplaty, je v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ potrebné vykonať porovnanie s obdobnými spotrebiteľskými úvermi, najmä čo sa týka výšky úveru/pôžičky a lehoty ich splatnosti. Navyše je potrebné zdôrazniť, že v tomto prípade súd aplikujúc citované ustanovenie vykonal len porovnanie výšky RPMN. Avšak najvyššia odplata, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, je iný inštitút ako RPMN, hoci strop odplaty sa určuje podľa RPMN. RPMN sa potom dá

porovnávať len pri úveroch v rovnakej výške a s rovnakou dobou splácania. Je samozrejmé, že pri kratšej dobe splácania je možné na úrokoch zaplatiť celkovo menej peňazí, hoci RPMN bude relatívne vyššia, ako pri úvere s dlhšou dobou splácania.

6. Zároveň odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj nepreskúmateľné, pretože súd iba konštatuje, že RPMN pri obdobných úveroch dosahovala v 4. štvrtroku 2013 výšku 69,17% a v 1. štvrtroku 2014 výšku 92,80%, pričom súd vôbec neuvádza z akých zdrojov tieto svoje závery odvodzuje.

7. Pokiaľ ide o zmluvy zo dňa 21.7.2014, zo dňa 16.10.2014, zo dňa 16.1.2015, zo dňa 17.4.2015, zo dňa 20.7.2015 a zo dňa 11.11.2015, žalovaný proti záveru súdu, že výška odplaty, ktorá sa pri týchto zmluvách pohybovala od 298,25% do 196,33% ročne, je mnohonásobne vyššia ako najvyššia prípustná výška odplaty 30% ročne namietal, že RPMN bola vo všetkých zmluvách určená v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a zdôrazňoval, že išlo o krátkodobé pôžičky s lehotou splatnosti 5 až 15 dní, preto je výška RPMN primeraná, pričom všetky poplatky neprevyšujú maximálnu výšku odplaty 30% zo sumy poskytnutej jednotlivej pôžičky a sú v súlade s ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. V čase uzavretia týchto zmlúv, t. j. v poradí piatej až desiatej zmluvy, platilo ust. § 53 ods. 6 OZ v znení: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb., ktoré s účinnosťou od 1.6.2014 upravuje v ust. § 1 maximálnu výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Túto odplatu definuje ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. V ďalších odsekoch potom upravuje spôsob výpočtu tejto odplaty. Až s účinnosťou od 1.9.2014 bolo ust. § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. doplnené o odsek 4, podľa ktorého na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň bolo nariadenie č. 87/1995 Z.z. doplnené o ust. § 1a, ktoré v odseku 2 upravilo, že ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace (čo je daný prípad, pozn.) alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne. V prípade zmlúv zo dňa 21.7.2014, zo dňa 16.10.2014, zo dňa 16.1.2015, zo dňa 17.4.2015, zo dňa 20.7.2015 a zo dňa 11.11.2015 však súd prvej inštancie iba konštatoval, že výška odplaty pri týchto zmluvách bola v rozmedzí od 298,25% do 196,33% ročne, čo znamená, že odplata je vyššia ako najvyššia prípustná horná hranica, preto sú zmluvy v častiach odplaty neplatné. Súd prvej inštancie však v ods. 19. odôvodnenia svojho rozhodnutia vôbec neuvádza žiadne svoje úvahy o tom, ako k záverom o výške odplát v rozmedzí od 298,25% do 196,33% v zmysle ust. § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. dospel, preto je v tejto časti jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

8. A pokiaľ ide o zmluvy zo dňa 11.2.2016, zo dňa 12.5.2016, zo dňa 10.8.2016 a zo dňa 9.11.2016, dospel súd prvej inštancie k záveru, že RPMN uvedená v týchto zmluvách je mnohonásobne vyššia ako 30%, preto sú predmetné pôžičky bezúročné a bez poplatkov. Tu sa žalovaný bránil rovnakou argumentáciou, že RPMN bola vypočítaná správne, pričom výška odplaty je primeraná, nakoľko ide o pôžičky s lehotou splatnosti 5 až 15 dní. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že pri aplikácii ustanovenia § 1a ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., treba mať na zreteli, že pojem RPMN nie je totožný s pojmom odplaty podľa § 1 cit. nariadenia a pričom treba odlišovať prekročenie najvyššej prípustnej odplaty a prekročenie RPMN, pričom vo väčšine prípadov platí, že ak je prekročená RPMN, je prekročená aj odplata, avšak naopak to vždy neplatí. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z.). RPMN slúži na porovnanie výhodnosti úverov/pôžičiek z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru/pôžičky na ročnom základe. Avšak nižšie RPMN neznamená automaticky, že s úverom má dlžník nižšie celkové náklady, pretože RPMN zohľadňuje aj skutočnosť, ako dlho má dlžník peniaze k dispozícii bez toho, aby ich musel splatiť, pričom platí, že čím dlhší je čas medzi poskytnutím úveru a povinnosťou ho splácať, tým je RPMN nižšia. RPMN sa teda dá porovnávať len pri úveroch v rovnakej

výške a s rovnakou dobou splácania. Ako bolo uvedené vyššie, najvyššia odplata, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov je iný inštitút ako RPMN, hoci strop odplaty sa určuje podľa RPMN (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 z. z.). Odplata sa počíta inak ako RPMN (§ 1 nariadenia), strop je potom pri úveroch do troch mesiacov určený ako 30% ročne. Z týchto hľadísk však súd prvej inštancie svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv zo dňa 11.2.2016, zo dňa 12.5.2016, zo dňa 10.8.2016 a zo dňa 9.11.2016 neskúmal, resp. svoje závery v ods. 19. napadnutého rozhodnutia dostatočne neodôvodnil.

9. Napokon súd prvej inštancie dospel k záveru o neplatnosti dojednaných zmluvných pokút, pretože neboli dojednané v písomnej forme, keďže boli súčasťou všeobecných zmluvných podmienok, ktoré neboli individuálne dojednané. Z ust. § 544 OZ jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o dohodu o zmluvnej pokute, zákon vyžaduje dodržanie písomnej formy tohto právneho úkonu. Tu odvolací súd poukazuje podporne na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 245/2010 zo dňa 30.11.2011. Avšak v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie svoj záver o neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute prijal v odôvodnení svojho rozhodnutia bez toho, aby uviedol, akých konkrétnych zmluvných pokút, z ktorých konkrétnych zmlúv a v akých výškach sa jeho právny záver týka, a teda vrátenia ktorých konkrétnych zaplatených zmluvných pokút sa žalobkyňa titulom bezdôvodného obohatenia domáhala. Tu je rozhodnutie súdu znova nepreskúmateľné.

10. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd uložil súdu prvého stupňa opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobkyňou uplatnených nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a prípadne ďalšie uplatnené príslušenstvo (tiež ohľadom správnej výšky priznaného úroku z omeškania), za tým účelom doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení na ochranu spotrebiteľa a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane trov odvolacieho konania. Tu dáva odvolací súd súdu prvej inštancie do pozornosti, že je potrebné pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadniť všetky žalobou uplatnené nároky, teda nie len tie na plnenie, ale aj na určenie právnej skutočnosti (ktoré boli už zamietnuté) a až po zohľadnení celého predmetu konania rozhodnúť o pomere úspechu a neúspechu sporových strán.

11. Prvostupňový súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavili žalobkyňa ani žalovaný a jeho právny zástupca. Súd uložil žalovanému, aby doložil doklady preukazujúce, že si pred poskytnutím každého úveru žalobkyňa splnil svoju povinnosť posúdiť schopnosť žalobkyne splácať úver. Zároveň bol žalovaný vyzvaný na doloženie všeobecných zmluvných podmienok platných a účinných počínajúc uzavretím v poradí šiestej zmluvy (10/2014), nakoľko z doložených zmluvných podmienok nevyplýva výška poplatku žiadaného za poskytnutie úveru a na zdokladovanie ním tvrdenej primeranosti odplaty, požadovanej pri tretej a štvrtej úverovej zmluve (t.j. zmluvy uzavreté 11/2013 a 1/2014), tzn. aby doložil doklady preukazujúce výšku odplaty pri obdobných úveroch poskytovaných na finančnom trhu v uvedenom období za obdobných podmienok pri úveroch so splatnosťou 10-15 dní.

12. Žalovaný zaslal súdu požadované všeobecné zmluvné podmienky. Ohľadom posudzovania schopnosti žalobkyne splácať úver uviedol, že pri registrácii žalobkyne boli telefonicky overované informácie poskytnuté žalobkyňou, žalovaný oslovil za účelom overenia informácií aj zamestnávateľa žalobkyne, tvrdenie o tom, že si žalobkyňa privyrába ako hypotekárny špecialista, overoval žalovaný v registri podriadených finančných agentov NBS. Od žalobkyne boli vyžiadané výpisy z účtu, na ktorý boli poukazované príjmy žalobkyne. K výzve na doloženie primeranosti odplaty požadovanej pri tretej a štvrtej úverovej zmluve žalovaný uviedol, že súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch pravidelne zverejňované NBS obsahuje úvery poskytované na dobu minimálne 3 mesiacov. Primeranosť odplaty pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 10 - 15 dní nemožno posudzovať porovnaním s odplatou pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 3 a viac mesiacov, preto nie je možné doložiť primeranosť odplaty žiadnym relevantným porovnaním. Porovnanie len s vybranou ponukou iného poskytovateľa spotrebiteľských úverov rovnako nie je relevantným porovnaním, nakoľko cena jedného produktu v žiadnom prípade neposkytuje komplexný prehľad cien predmetného druhu produktu na finančnom trhu.

13. Pri rozhodovaní súd vychádzal okrem iného z verejne dostupných informácií z webových stránok Ministerstva financií SR, a to zo súhrnných informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch

veriteľmi za 4. štvrťrok 2013 a za 1. štvrťrok 2014, z ktorých je zrejmé, že RPMN pri spotrebiteľských úveroch bez zabezpečenia vo výške do 1500 € vrátane so splatnosťou od 3 do 6 mesiacov za 4. štvrťrok 2013 bola 69,17%, za 1. štvrťrok 2014 bola 92,80%.

14. Z verejne dostupného prehľadu priemerných úrokových mier bánk, zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska, konkrétne úverov pre domácnosti za mesiac apríl 2014 je zrejmé, že pri úveroch pre obyvateľstvo dosahovala priemerná úroková miera 10,73%.

15. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 657 OZ v znení účinnom v čase uzavretia všetkých predmetných zmlúv zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa § 39 ods. 4 OZ v znení účinnom v čase uzavretia všetkých predmetných zmlúv neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ účinného od 1.11.2008 do 31.3.2015 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ účinného od 1.4.2015 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v čase uzavretia všetkých predmetných zmlúv spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom od 1.7.2011 do 31.5.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom od 1.6.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú

možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom do 12.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom od 13.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzavretia všetkých predmetných zmlúv zmluvou o pôžičke kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 544 ods. 2 OZ v znení účinnom v čase uzavretia všetkých predmetných zmlúv zmluvou o pôžičke zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

27. Podľa § 1a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.6.2014 ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne.

28. Podľa § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatu sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.5.2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 22.12.2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 20.3.2016 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo

poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b)

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

33. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia všetkých predmetných zmlúv spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č 87/1995 Z.z. v znení účinnom od od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Po opätovnom preskúmaní dôkazov založených v spise, výpovedí a písomných vyjadrení strán a doplnenom dokazovaní v intenciách odvolacieho súdu dospel súd k nasledujúcim právnym záverom:

37. Pokiaľ ide o úverové zmluvy uzavreté dňa 27.11.2013 a dňa 24.1.2014, v čase ich uzavretia platilo, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch; pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Ako sa uvádza v publikácii Civilnopráva úžera a odplata pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľom autora Milana Budjača, jedná sa o „obdobie, v ktorom bol spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z.z. zrušený aj tzv. administratívny strop najvyššej prípustnej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, následne spolu s novým zákonom o spotrebiteľských úveroch došlo k novelizácii § 53 ods. 6 OZ. V rámci medzirezortného pripomienkového konania bolo pôvodne navrhované znenie: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.“ Z uvedeného je zrejmé, že zákonodarcia sa mal záujem vrátiť k úrokovým sadzbám bánk ako rozhodnej referenčnej hodnote posudzovania hrubého nepomeru plnenia pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Navrhované znenie bolo na návrh nebankových spoločností a ich zástupcov nahradené novým znením. Podľa takto upraveného znenia mal § 53 ods. 6 ustanovovať: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Zmena dikcie bola Výborom NR SR pre financie, rozpočet a menu odôvodnená nasledovne: „Ide o upresnenie údajovej databázy, resp. ukazovateľa (benchmarku), z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú databázu, pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia a objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu, poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásení subjektov poskytujúcich

spotrebiteľské úvery. Finančnú situáciu spotrebiteľa je potrebné zohľadniť na individuálnej báze.“ Ako vidno, samotný zákonodarca, pokiaľ ide o databázu údajov, z ktorej možno čerpať pri porovnávaní výšky odplaty pri jednotlivých úverových zmluvách a následnom rozhodovaní o primeranosti výšky odplaty, odkazuje na údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch uverejňované pravidelne štvrťročne Ministerstvom financií SR, teda na porovnanie s RPMN. V rámci týchto údajov sa ale úvery so splatnosťou do 6 mesiacov nenachádzajú. Uvedené potvrdil aj sám žalovaný, ktorý uviedol, že primeranosť odplaty pri zmluvách uzavretých v dňoch 27.11.2013 a 24.1.2014 nie je možné doložiť žiadnym relevantným porovnaním. Z toho dôvodu ani súdu nezostávalo iné, len vychádzať zo spomínaných údajov Ministerstva financií SR

Dôležitou skutočnosťou je, že pri všetkých posudzovaných úverových zmluvách uzavretých medzi žalobkyňou a žalovaným bolo možné v súlade so zmluvnými podmienkami opakovane bez obmedzenia predlžovať lehotu splatnosti, vždy znovu o dĺžku primárne dohodnutej lehoty splatnosti za poplatok dojednaný za požičanie peňazí. V dôsledku toho nie je odôvodnené predmetné úverové zmluvy označovať striktne ako zmluvy s lehotou splatnosti 10-15 dní a vylučovať ich porovnanie so zmluvami s dlhšou lehotou splatnosti, nakoľko lehota splatnosti úveru u každej jednej úverovej zmluvy mohla byť reálne predĺžená na akúkoľvek dobu, a žalobca s takýmto postupom klientov pravdepodobne aj uvažoval (viď. koncepcia zmluvných podmienok). Preto krátkym výpočtom bez väčších problémov možno zistiť, aká odplata bola žalovaným vyžadovaná pri jednotlivých zmluvách pre prípad predĺženia splatnosti úveru na obdobie 3 mesiacov, čo je spodná hranica splatnosti úverov zahrnutých do databázy Ministerstva financií SR.

Po preštudovaní splátok jednotlivých úverov bolo zistené, že úver z úverovej zmluvy zo dňa 16.1.2015 bol splatený 16.4.2015 a úver zo zmluvy zo dňa 17.4.2015 bol splatený 18.7.2015, teda po uplynutí troch mesiacov, u ďalších úverov sa taktiež lehota splatnosti predĺžila na takmer 3 mesiace (úvery zo dňa 21.7.2014, 16.10.2014, 11.11.2015, 11.2.2016, 12.5.2016, 10.8.2016).

Na základe zmluvy zo dňa 27.11.2013, splatnosť požičanej sumy 250 € bola 10 dní, odplata predstavovala 27,80 €, avšak lehotu splatnosti pôžičky bolo zmysle vyššie uvedeného možné predĺžiť o ďalších 10 dní, a to opakovane, vždy za poplatok 27,80 €. Zmluva a zmluvné podmienky teda žalovanému umožnili za požičanu sumu 250 €, ktorú žalobkyňa obdržala 27.11.2013 (viď. výpis z účtu) a vrátila ju 7.1.2014, teda do 1 mesiaca a 10 dní (1,3 mesiaca), inkasovať odplatu vo výške 111,20 €, čo je 44,48% z požičanej sumy ($111,20/2,5$), v prepočte na tri mesiace sa jedná približne o 102,6% ($44,48/1,3 \times 3$) z požičanej sumy. Za absencie iných údajov na porovnanie v rámci celkového obrazu situácie na finančnom trhu v období uzatvárania uvedených dvoch zmlúv, je nutné vychádzať z údajov o odplatách uverejnených Ministerstvom financií SR, pričom v čase uzavretia zmluvy zo dňa 27.11.2013 sa RPMN pri úveroch splatných od 3 do 6 mesiacov pohybovala na úrovni 69,17 % ročne, a teda výška odplaty dohodnutá v tejto zmluve podstatne prevyšuje výšku odplaty požadovanej v obdobných prípadoch, a to až o 33,43 %. Na základe početnej judikatúry súdov Slovenskej republiky možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20% (viď. aj dôvodová správa k § 53 ods. 6 OZ k zákonu č. 129/2010 Z.z.).

Na základe zmluvy zo dňa 24.1.2014, splatnosť požičanej sumy 350 € bola 15 dní, odplata predstavovala 42,30 €, aj tu lehotu splatnosti pôžičky bolo možné predĺžiť o ďalších 15 dní, opakovane, vždy za poplatok 42,30 €. Žalovaný teda za požičaných 350 €, ktoré žalobkyňa obdržala 24.1.2014 (viď. výpis z účtu) a vrátila ju ich 27.3.2014, teda do 2 mesiacov a 3 dňoch (2,1 mesiaca), inkasoval odplatu vo výške 169,20 €, čo je 48,34% z požičanej sumy ($169,2/3,5$) a v prepočte na 3 mesiace sa jedná približne o 69 % ($48,34/2,1 \times 3$). RPMN sa pri úveroch splatných od 3 do 6 mesiacov v čase uzavretia zmluvy pohybovala na úrovni 92,80 % ročne, možno preto konštatovať, že v tomto prípade odplata požadovaná za úver je odplatou primeranou, je o 23,8% nižšia než obvyklá odplata.

Pri posudzovaní primeranosti odplaty porovnával teda súd dohodnutú odplatu s RPMN pri obdobných úveroch, v zmysle vyššie uvedených odporúčaní samotného zákonodarcu. Žalovaný bol vyzvaný na doloženie dokladov, ktorými by preukázal ním tvrdenú primeranosť dohodnutej odplaty pri uvedených dvoch zmluvách, no takéto doklady nedoložil. Súdu má za to, že na základe vyššie uvedeného dostatočne odôvodnil svoj záver o neprimeranosti odplaty dojednanej pri úverovej zmluve zo dňa 27.11.2013, pričom v prípade neexistencie databázy údajov k úverom s lehotou splatnosti 10 - 15 dní treba postupovať v zmysle ust. § 54 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Pokiaľ ide o zmluvy zo dňa 21.7.2014, zo dňa 16.10.2014, zo dňa 16.1.2015, zo dňa 17.4.2015, zo dňa 20.7.2015 a zo dňa 11.11.2015, odplata bola vypočítaná podľa vzoru uvedeného v komentári k Občianskemu zákonníku (nakladateľstvo BECK), str. 564, kde ako príklad je uvedený nasledovný výpočet:

Suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov:	90 € na obdobie 15 dní
Ročný úrok:	0%
Poplatok za poskytnutie pôžičky:	15,15 €

Výpočet odplaty podľa § 1 ods. 3:

Úrok	0%
Poplatok za poskytnutie pôžičky	16,83 %= ročne 403,92%

Odplata	403,92%
---------	---------

Uvedený modelový príklad je použiteľný na úverové zmluvy uvedené v tomto odseku. Potom v zmluve z 21.7.2014 požičaná suma 350 €, na 5 dní, poplatok 14,30 €. Poplatok predstavuje 4,08% z požičanej sumy (14,30/3,5), ročne je to 293,76%.

(keďže obdobie 5 dní sa v mesiaci nachádza 6 krát (30/5), a rok má 12 mesiacov, potom $4,08 \times 6 \times 12 = 293,76\%$, čo je celková výška odplaty v percentuálnom vyjadrení).

Obdobne bola potom vypočítaná odplata v prípade ďalších zmlúv:

V zmluve zo 16.10.2014 požičaná suma 350 €, na 15 dní, poplatok 33,84 €. Poplatok predstavuje 9,66% z požičanej sumy, ročne je to 231,84% ($9,66 \times 2 \times 12$).

V zmluve zo 16.1.2015 požičaná suma 350 €, na 15 dní, poplatok 28,24 €. Poplatok predstavuje 8,06% z požičanej sumy, ročne je to 193,44% ($8,06 \times 2 \times 12$).

V zmluve zo 17.4.2015 požičaná suma 350 €, na 15 dní, poplatok 28,24 €. Poplatok predstavuje 8,06% z požičanej sumy, ročne je to 193,44% ($8,06 \times 2 \times 12$).

V zmluve zo 20.7.2015 požičaná suma 350 €, na 15 dní, poplatok 28,24 €. Poplatok predstavuje 8,06% z požičanej sumy, ročne je to 193,44% ($8,06 \times 2 \times 12$). V rámci úhrad k tejto zmluve bola uhradená aj suma 94,98 €, a to ako uviedla žalobkyňa, titulom zmluvnej pokuty. Uvedené žalovaný nepoprel.

V zmluve zo 11.11.2015 požičaná suma 350 €, na 15 dní, poplatok 28,24 €. Poplatok predstavuje 8,06% z požičanej sumy, ročne je to 193,44% ($8,06 \times 2 \times 12$). V rámci úhrad k tejto zmluve bola uhradená aj suma 20 €, ohľadom ktorej sa ani žalobca, ani žalovaná nevyjadrili.

V čase uzavretia týchto zmlúv bola v platnosti úprava, v zmysle ktorej ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Úverová zmluva zo dňa 21.7.2014 bola uzavretá za platnosti vyššie uvedeného ustanovenia zákona, avšak vykonávací predpis stanovil maximálnu prípustnú výšku odplaty až s účinnosťou od 1.9.2014. Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. preto v rámci prechodných ustanovení upravilo maximálnu výšku odplaty v prípadoch, ak došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31.5. 2014 a pred 1. 9. 2014, a to tak, že odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. V danom prípade teda treba vychádzať z údajov za 4/2014, čo je v zmysle údajov zverejnených na webových stránkach NBS $10,73\% \times 2 = 21,46\%$.

V nasledujúcom období s účinnosťou od 11.9.2014 už bolo v nariadení vlády č. 87/1995 Z.z. v § 1 ods. 2 zakotvené, že v prípade poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne.

Z uvedeného vyplýva, že vo všetkých zmluvách uvedených v predchádzajúcom odseku bola odplata dojednaná neprípustnej výške, presahujúcej zákonom stanovený strop.

39. Pokiaľ ide o zmluvy zo dňa 11.2.2016, zo dňa 12.5.2016, zo dňa 10.8.2016 a zo dňa 9.11.2016, súd i tu pristúpil k výpočtu odplaty podľa vyššie uvedeného vzorca.

V zmluve zo 11.2.2016 požičaná suma 350 €, na 15 dní, poplatok 28,24 €. Poplatok predstavuje 8,06% z požičanej sumy, ročne je to 193,44% (8,06x2x12).

V zmluve zo 12.5.2016 požičaná suma 200 €, na 15 dní, poplatok 16,24 €. Poplatok predstavuje 8,12% z požičanej sumy, ročne je to 194,88% (8,12x2x12).

V zmluve zo 10.8.2016 požičaná suma 230 €, na 15 dní, poplatok 18,64 €. Poplatok predstavuje 8,10% z požičanej sumy, ročne je to 194,40% (8,10x2x12).

V zmluve zo 9.11.2016 požičaná suma 250 €, na 15 dní, poplatok 20,24 €. Poplatok predstavuje 8,09% z požičanej sumy, ročne je to 194,16% (8,06x2x12).

Aj pri uvedených zmluvách dohodnutá odplata mnohonásobne presahuje zákonom stanovený 30%-ný strop.

40. Žalovaná uviedla, že pri pôžičke zo zmluvy z 20.7.2015 si požičala 350 €, ale vrátila 444,98 €, pretože jej žalovaný uložil pokutu, nakoľko nedodrжала lehotu splatnosti. Včas podľa dohody splatila prvú pôžičku dňa 1.7.2013 a v ostatných prípadoch si predlžovala lehotu splatnosti za dohodnutú sumu. Predĺženie prebiehalo tak, že žalovaný jej poslal SMS, aby buď uhradila dlžnú sumu alebo sumu za predĺženie doby splatnosti (o 5, 10, 15 dní podľa výšky poplatku).

41. Výpismi z účtu doloženými žalobkyňou mal súd preukázané, aká suma bola na základe vyššie uvedených zmlúv žalovanej poskytnutá a zároveň, akú sumu žalobkyňa žalovanému uhradila.

Keďže ohľadom nárokov zo zmlúv uzavretých dňa 1.7.2013 a 23.7.2013 už bolo právoplatne rozhodnuté, súd sa uvedenými zmluvami ďalej nezaoberal. Ohľadom ďalších zmlúv bolo zistené:

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 27.11.2013 bola žalovanej poskytnutá dňa 27.11.2013 suma vo výške 250 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 111,20 €, pozostávajúcu zo štyroch poplatkov po 27,80 €, z čoho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 55,60 € je premlčaný, pričom v tejto časti už bolo právoplatne rozhodnuté, zostáva teda rozhodnúť o sume 55,60 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 24.1.2014 bola žalovanej poskytnutá dňa 24.1.2014 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 169,20 €, pozostávajúcu zo štyroch poplatkov po 42,30 €, táto suma žalovanému patrí, nakoľko odplata je v súlade so zákonom,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 21.7.2014 bola žalovanej poskytnutá dňa 21.7.2014 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 205,92 €, pozostávajúcu zo štyroch poplatkov po 14,30 € a trinástich poplatkov po 11,44 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 16.10.2014 bola žalovanej poskytnutá dňa 16.10.2014 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 203,04 €, pozostávajúcu zo šiestich poplatkov po 33,84 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 16.1.2015 bola žalovanej poskytnutá dňa 16.1.2015 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 141,20 €, pozostávajúcu z piatich poplatkov po 28,24 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 17.4.2015 bola žalovanej poskytnutá dňa 17.4.2015 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 112,96 €, pozostávajúcu zo štyroch poplatkov po 28,24 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 20.7.2015 bola žalovanej poskytnutá dňa 20.7.2015 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 123,22 €, pričom 28,24 € predstavuje poplatok za úver a suma 94,98 € potom zmluvnú pokutu za nedodržanie lehoty splatnosti,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 11.11.2015 bola žalovanej poskytnutá dňa 11.11.2015 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 112,96 €, pozostávajúcu zo štyroch poplatkov po 28,24 €, okrem tohto žalovaná uhradila ešte 20 €, ohľadom tejto platby však netvrdila, že by sa jednalo o zmluvnú pokutu, uvedenú platbu napriek výzve bližšie neozrejmla,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 11.2.2016 bola žalovanej poskytnutá dňa 11.2.2016 suma vo výške 350 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 169,44 €, pozostávajúcu zo šiestich poplatkov po 28,24 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 12.5.2016 bola žalovanej poskytnutá dňa 12.5.2016 suma vo výške 200 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 81,20 €, pozostávajúcu z piatich poplatkov po 16,24 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 10.8.2016 bola žalovanej poskytnutá dňa 10.8.2016 suma vo výške 230 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 118,84 €, pozostávajúcu o šiestich poplatkov po 18,64 €,

na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 9.11.2016 bola žalovanej poskytnutá dňa 9.11.2016 suma vo výške 250 €, žalovaná uhradila nad rámec istiny sumu 101,20 €, pozostávajúcu z piatich poplatkov po 20,24 €, ale požadovala len sumu zodpovedajúcu štyrom poplatkom, t.j. 80,96 €.

42. Súd zotrváva na svojom závere, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo vo všetkých prípadoch k uzavretiu zmluvy na diaľku, pričom vo všetkých prípadoch sa jedná o zmluvu o pôžičke. Vzhľadom na povahu zmluvných strán, keďže žalovaný vystupoval ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojho podnikania a žalobkyňa ako spotrebiteľ v zmysle príslušných ustanovení OZ, jedná sa o spotrebiteľské zmluvy. Nejde síce o spotrebiteľský úver, keďže lehota splatnosti jednotlivých pôžičiek v zmysle zmluvy nepresahuje ani v jednom prípade tri mesiace, jedná sa ale o spotrebiteľské zmluvy.

43. Keďže súd rozhodoval len o časti nároku, ohľadom ktorého bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené, posudzoval nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia súvisiaci s jej plnením na základe zmlúv o pôžičke zo dňa 27.11.2013 (v časti vydania sumy 55,60 €, vo zvyšnej časti je nárok premlčaný, o čom bolo právoplatne rozhodnuté), zo dňa 24.1.2014, 21.7.2014, 16.10.2014, 16.1.2015, 17.4.2015, 20.7.2015, 11.11.2015, 11.2.2016, 12.5.2016, 10.8.2016 a 9.11.2016. Ako bolo uvedené vyššie, vo všetkých zmluvách, okrem zmluvy uzavretej dňa 24.1.2014, bola dohodnutá odplata, ktorej výška je v rozpore so zákonom účinným v čase uzavretia tej ktorej zmluvy. Následkom rozporu tejto časti zmluvy so zákonom je neplatnosť dojednania o výške odplaty, pričom odplata v tomto prípade predstavuje dojednané poplatky (vrátane opakovaných poplatkov dojednaných za predĺženie lehoty splatnosti jednotlivých pôžičiek). Keďže žalobkyňa napriek tomu odplatu žalovanému uhradila, jedná sa o plnenie z neplatného právneho úkonu a žalobkyňa má voči žalovanému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na poplatkoch zaplatila nad rámec istiny v zmysle vyššie uvedeného sumu 1425,58 € (55,60 + 205,92 + 203,04 + 141,20 + 112,96 + 123,22 + 112,96 + 169,44 + 81,20 + 118,84 + 101,20), nakoľko však z poslednej pôžičky požadovala namiesto zaplatených 101,20 € len sumu 80,96 €, jedná sa o sumu 1405,34 €. Uvedená suma by bola žalovanej priznaná, avšak je treba prihliadnuť k tomu, že žaloba v časti 444,70 € bola zamietnutá z dôvodu premlčania, pričom však do uvedenej sumy bola nesprávne započítaná aj suma istiny, nielen sumy zaplatenej nad rámec istiny napriek tomu, že žalobkyňa požadovala len vydanie sumy zaplatenej nad rámec istiny. Žalobkyňa však proti výroku o zamietnutí žaloby v premlčanej časti vo výške 444,70 € odvolanie nepodala, čím sa tento výrok stal právoplatným a záväzným. Premlčaná je teda časť nároku týkajúca sa odplaty zaplatenej do 23.12.2013 (v dôsledku trojročnej premlčacej doby), tu sa jedná o sumu 94,70 € (11,30+27,80+27,80+27,80). Keďže však súd rozhodol, že celkovo je premlčaný nárok na vydanie sumy 444,70 €, je potrebné zvyšnú premlčanú časť vo výške 350 € zohľadniť pri sume 1405,34 €, preto súd žalovanej, pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie z titulu neoprávnene požadovanej odplaty, žalobkyňi priznal sumu 1055,34 € (1405,34 - 350).

44. Ohľadom zmluvnej pokuty, dohodnutej v bode 7 zmluvných podmienok a ktorej zaplatenie žalovaný požadoval len v jednom prípade, a to v súvislosti s omeškaním pri zmluve zo dňa 20.7.2015, súd uvádza, že predpokladom vzniku nároku na zmluvnú pokutu je písomné dojednanie o zmluvnej pokute (viď. nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis). V danom prípade nebola zmluvná pokuta individuálne dojednaná, je súčasťou všeobecných zmluvných podmienok, nie je teda dohodnutá v súlade s ustanovením § 544 OZ (rozsudok KS v Trnave sp.zn. 9Co 202/2013 zo dňa 21.01.2014). Odkaz v zmluve na zmluvné podmienky a v nich uvedené podmienky vzniku nároku na zmluvnú pokutu nepredstavuje prípad písomného dojednania (dohody) o zmluvnej pokute. Keďže dojednanie o zmluvnej pokute uvedené v bode 7 zmluvných podmienok žalovaného nebolo urobené v písomnej forme ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ, je takéto dojednanie absolútne neplatné a pokiaľ žalobkyňa zmluvnú pokutu zaplatila, plnila tak na základe neplatného právneho úkonu. Jedná sa o sumu 99,48 €, nárok na zaplatenie ktorej súd žalovanej taktiež priznal.

45. Žalobkyňa požadovala aj zaplatenie sumy 20 €, ktorú uhradila dňa 9.2.2016, ohľadom tejto platby však netvrdila, že by sa jednalo o zmluvnú pokutu, uvedenú platbu napriek výzve bližšie neozrejmla. V tejto časti súd preto žalobu zamietol.

46. Na základe vyššie uvedeného súd uzavrel, že žalovaný sa na úkor žalobkyne prijatím plnení z neplatných právnych úkonov obohatil o sumu 1154,82 € (poplatky 1055,34 € + zmluvná pokuta 99,48 €), preto žalovaného zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy.

47. Žalovaná spolu s bezdôvodným obohatením požadovala aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1560 € od 20.12.2016 do zaplatenia, nakoľko však nepreukázala, že by výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalovanému doručená pred doručením rovnopisu žaloby, súd priznal žalobkyni úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žaloba žalovanému doručená na vyjadrenie, teda odo dňa 21.2.2017 a vo výške, ktorú pripúšťa zákon, teda vo výške 5% ročne z dlžnej sumy. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá.

48. Keďže rozhodnutím krajského súdu bol zrušený aj výrok o trovách konania, súd opätovne rozhodoval aj v tejto časti. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa pôvodne požadovala určenie, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. XXXXXX/02.07.2013, č. XXXXXX/23.07.2013, č. XXXXXX/27.11.2013, č. XXXXXX/24.01.2014, č. XXXXXX/21.07.2014, č. XXXXXX/16.10.2014, č. XXXXXX/16.01.2015, č. XXXXXX/17.04.2015, č. XXXXXX/20.07.2015, č. XXXXXX/11.11.2015, č. XXXXXX/11.02.2016, č. XXXXXX/12.05.2016, č. XXXXXX/10.08.2016, č. XXXXXX/09.11.2016 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov a tiež určenia, že tieto zmluvy sú neplatné. Zároveň žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 890,96 € spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 20.12.2016 do zaplatenia. Jedná sa teda o tri samostatné nároky, pričom v časti určenia, že vyššie uvedené zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, bola žaloba zamietnutá. V konaniach o týchto nárokoch súd preto priznal náhradu trov konania žalovanému. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobkyňa požadovala zaplatenie sumy 1890,96 €, z tejto sumy jej bolo v zmysle vyššie uvedeného priznaných 1154,82 €, to znamená, že žalobkyňa bola úspešná v 61%, žalovaný v 39%, čistý úspech žalobkyne predstavuje 22%, súd preto ohľadom nároku na zaplatenie sumy predstavujúcej bezdôvodné obohatenie priznal náhradu trov konania úspešnejšej žalobkyni, a to vo výške 22%.

49. Podľa § 251 ods. 1 CS, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

50. Podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

51. Nakoľko žalovaný bol v rámci odvolacieho konania plne úspešný, keďže jeho nároku na zrušenie rozsudku v odvolaní napadnutej časti bolo vyhovené, súd priznal náhradu trov odvolacieho konania žalovanému, a to v plnom rozsahu, teda v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.